

Să citim Biblia împreună

Evangelia după Luca CAPITOLUL 2

46 După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor; ascultându-i și punându-le întrebări. 47 Toți care-L auzeau, rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui. 48 Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” 49 El le-a zis: „De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?” 50 Dar ei n-au înțeles spusele Lui. 51 Apoi S-a coborât împreună cu ei, a venit la Nazaret și le era supus. Mama Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei. 52 Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

CAPITOLUL 3

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar – pe când Pilat din Pont era dregător în Iudeea, Irod, cârmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cârmuitor al Ituriei și al Trahonitei, Lisanias, cârmuitor al Abilenei, 2 și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa – cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustiu. 3 Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor; 4 după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia: „Iată glasul celui

ce strigă în pustiu: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările. 5 Orice vale va fi astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strâmbe vor fi îndreptate, și drumurile zgrunțuroase vor fi netezite. 6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.” 7 Ioan zicea, dar, noroadelor care veneau să fie botezate de el: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? 8 Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. 9 Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.” 10 Noroadele îl întrebau și ziceau: „Atunci ce trebuie să facem?” 11 Drept răspuns, el le zicea: „Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna; și cine are de mâncare să facă la fel.” 12 Au venit și niște vameși să fie botezați și i-au zis: „Învățătorule, noi ce trebuie să facem?” 13 El le-a răspuns: „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați.” 14 Niște ostași îl întrebau și ei și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.” 15 Fiindcă norodul era în așteptare și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul, 16 Ioan ...” (Va continua în numărul viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe: www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe: www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 133 / D. 18 Septembrie 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

IOAN 12 : 26

„ ... Dacă
Îmi
slujește
cineva,
Tatăl îl
va
cinsti ... ”.

- O fetiță voia odată ...
- Fiul nemulțumit.
- Are de gând să facă ceva !
- Cartea veche : Jurământul.
- Proverbe latine despre onoare.
- A trăi ca în sânul lui Avram !
- Dicționare / Să citim Biblia !

Editorial. **Dați-mi ceva, vă rog, și pentru cei nevoiași !**

Klemens Maria Hofbauer, s-a născut la 26 decembrie a anului 1751 în localitatea Taßwitz din Moravia (în Republica Cehă, la ora actuală) și a murit în data de 15 martie 1820 în Viena. El a fost un preot și predicator ceh-austriac și a ajuns să fie numit *apostol al Vienei*.

Hofbauer s-a născut ca unul dintre cei doisprezece copii ai fermierului ceh și măcelar Pavel Dvořák, mama lui se numea Maria (născută Steer) și botezată Johannes, fiind de origine germană.

Din Moravia, tatăl a emigrat și și-a schimbat numele în Hofbauer care era un sinonim al numelui Dvorak. La vârsta de șase ani Klemens Maria Hofbauer și-a pierdut tatăl.

A lucrat ca ucenic al unui brutar, apoi în 1772 a ajuns să studieze filozofia la Universitatea din Viena. În anul 1775 a fost hirotonot în Roma, dar în 1787 a revenit la Varșovia. Aici a fost rugat să preia grija pastorală a Bisericii Sf. Benno în primul rând pentru populația vorbitoare de limbă germană.

Cu serviciile bisericești, având predici în limba germană și poloneză, cu diferite devoțiuni populare și nu în ultimul rând cu un mesaj intens al pocăinței, el a încercat să aducă un impuls religios puternic în oraș.

Întreaga lui lucrare pastorală a fost înțeleasă ca o „misiune perpetuă”. Aceasta a inclus formarea persoanelor laice să coopereze cu el în lucrarea apostolică.

În sectorul social a condus la Varșovia o școală de caritate cu până la 500 de locuri. Mai târziu, s-a înființat un orfelinat și o școală de artizanat pentru fete.

Din 1813 a păstorit o biserică din Viena. Ca pastor Klemens Maria Hofbauer a avut cu siguranță un simț foarte bun pentru nevoile și cerințele timpului.

Unul dintre motto-urile lui era : „**Evangelia trebuie predicată de la zero**”. În felul său simplu și natural de a vorbi el a atras mulți credincioși.

De multe ori el a mers în suburbiile Vienei. Sub haina largă a adus oamenilor nevoiași hrană și îmbrăcăminte, care erau aduse la el de către patroni.

Klemens Maria Hofbauer, apostolul Vienei, îi iubea nespuse de mult pe săraci. Într-o zi merse într-un salon de oaspeți pentru a cerși bani pentru cei nevoiași. Ajunse și la un bărbat care ura tot ceea ce avea legătură cu Biserica. El i se adresă lui Klemens spunându-i : „Cum

de ai curajul să-mi ceri bani ?” Și-l scuiță ... Acesta își scoase batista din buzunar cu calm, se șterse pe față, apoi spuse cu modestie : „*Asta a fost pentru mine. Acum însă dați-mi ceva, vă rog, și pentru cei nevoiași*”. Și-i întinse pălăria. Fiind impresionat de gestul preotului, bărbatul îi dăruie toți banii pe care îi avea la el.

În multe cazuri, l-au chemat la bolnavi care erau aproape de moarte. În jur de 2.000 de oameni se presupune că i-ar fi însoțit în Viena, înainte de intrarea în *eternitate*. Klemens Maria Hofbauer a fost în multe feluri un om de acțiune deși avea un caracter extrem de impulsiv.

Dar el își cunoștea slăbiciunile. Cu o liniuță de auto-ironie a mărturisit odată : „ ... *Da, asta e, din păcate, vina mea, dar îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest lucru care mă aduce în umilință și m-a salvat de mândrie* ... ”.

Klemens Maria Hofbauer a murit de 69 de ani, în camera lui ... Și noi când vom pleca de pe pământ, vom lăsa o moștenire spirituală. Oare este bună sau rea ? Ce *model* de om sunt ?

De-ale copiilor ...

O fetiță voia odată să-și vopsească bicicleta. Pentru aceasta își procură o vopsea verde. Fetiței îi plăcea culoarea verde. Dar frățiorul ei mai mare îi spuse : „*O bicicletă așa verde n-am mai văzut până acum. Vopsește-o cu o culoare roșie și atunci va arăta frumos*”. Această culoare îi plăcea fetei. Deci, cumpără vopsea roșie și vopsi bicicleta.

O altă fetiță însă îi spuse : „*Dar biciclete roșii au toți. De ce n-o vopsești cu albastru?*”. Fetița se răzgândi și apoi o vopsi cu albastru. Dar un prieten din vecinătatea ei îi spuse : „*Albastru? Este o culoare așa de închisă. Culoarea galbenă ar fi minunată !*”

Fetița găsi că galbenul era o culoare frumoasă. Dar o doamnă din bloc îi spuse : „*Acesta este un galben urât. Ia un albastru-deschis, consider că este mult mai frumos*”. Fetița își vopsi bicicleta cu albastru-deschis. Dar frățiorul ei mai mare îi spuse : „*Voi ai doar s-o vopsești cu roșu !*” Fetița începu să râdă, apoi luă cutia cu vopsea verde și vopsi bicicleta cu această culoare. Acum nu-i mai păsa de ce sposeseră ceilalți.

Povestiri cu tâlc

Se povestește că un rege avea un fiu care era întotdeauna nemulțumit și stătea pe balcon și se plictisea. Înțeleptii îl sfătuiră : „*Maiestate, căutați un om foarte mulțumit și schimbați cămașa lui cu cea a fiului Maiestății voastre*”. Toți funcționarii au fost trimiși să caute un om mulțumit. Dar în zadar !

Când se afla la vânătoare, regele dădu atunci peste un viticultor bucuros care cânta. Acesta mărturisii cu simplitate : „*Sunt mulțumit, dar nu vreau să-mi schimb cămașa nici cu cea a papei, nici cu cea a regelui*”. Regele îl rugă insistent : „*Fiul meu este pe patul de moarte. Drept medicament, are nevoie de cămașa unui mulțumit. Îți voi da orice îmi vei cere*”. „*Maiestate, răspunse viticultorul, nu vă pot ajuta însă cu nimic. Nu am nici o cămașă !*” (Sursa : internet)

Rubrica sufletului nemântuit

Are de gând să facă ceva !

Un mic șurub se afla în caroseria unui vapor împreună cu alte mii de șuruburi și ținea laolaltă două plăci de oțel. Într-o zi șurubul zise :

„*Vreau să mă fac un pic mai comod. Este treaba mea și pe nimeni nu-l privește ce fac eu !*” Dar când auziră celelalte șuruburi că unul vrea să se slăbească, protestară și strigară : „*Ești nebun ? Dacă tu ieși afară, atunci nu peste mult timp ne vom desface și noi*”. Două șaibe mai mari dădură chiar alarma. „*Pentru Dumnezeu, țineți plăcile, căci altfel ne vom duce cu toții ...!*”

Zvonul se răspândi cu repeziciune în întreg vaporul. „*Șurubul cel mic are de gând să facă ceva !*” Totul era îngrozitor. Vaporul începu să se clatine iar plăcile, șaibele și șuruburile trimiseră o veste comună către micul șurub și-l rugară să rămână la locul său, pentru că altfel întreg vaporul s-ar scufunda și nimeni n-ar ajunge la port. Și noi ne aflăm în drum spre *Portul veșniciei*. Acolo ajung toți cei care au stat în locul pe care l-a hotărât pentru ei *Creatorul vieții* lor. Care este locul meu ? În apropierea lui Dumnezeu, stând în ascultare de El și de Cuvântul Lui, chiar dacă mi se pare că am un rol prea mic și neînsemnat pentru viața de zi cu zi. Nu uita că a fost cândva un înger care pentru mulți ani de zile, a avut datoria de-a face un singur lucru ... să tulbure apa și aceasta a făcut-o. Credințioșia contează !

Dicționar de antonomază

• **Gliceria** : Împrumut modern din onomastica apuseană, Gliceria înlocuiește o mai veche formă românească, sporadic și astăzi în uz, Glicheria. De origine grecească, Glicheria, reproduce numele pers. Glykeria, cunoscut numai în epoca creștină. Grecii mai foloseau și alte nume apropiate ca formă, toate având la bază adj. glykys, glykeia („dulce” sau „plăcut, iubit”) sau sinonimul său glykeros, glykera (cu referire la ființe umane). În limba română sunt folosite câteva neologisme care au același etimon : glicemie, glicerină, glucoză, gluconic, etc.

Cartea veche 152. Jurământul

Un tânăr, care nu știa crucea, fiind odată în mare strâmtoare, ceru împrumut dela un bogat neguțator, care a trăit în bune relațiuni cu tatăl tânărului.

Neguțatorul se arătă gata a-i da banii ceruți, și vru să-i numere. Tânărul începu să-i promită că în decurs de câteva luni va restitui suma. Neguțatorul intrigat de prea multele jurăminte se oprește, privește pe tânăr în ochi și deodată cu un simplu gest adună toți banii numărați și îi vâri îndărăt în pulpitul mesei și apoi zise :

„*Acum știi cu toată siguranța, că nu voiu mai primi dela D-ta nici un ban îndărăt.*”

Decă ai fi fost un om de onoare, nu ai fi mai avut nevoie de atâtea jurăminte, pentru a asigura replătirea banilor”.

Un om drept nu are nevoie a întări cu jurăminte promisiunile sale, știind că e suficient un „da” sau „ba”. Caracteristica omului incorect este, că pentru toate fleacurile sale, chiamă ca martor pe Dumnezeu.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A trăi ca în sânul lui Avram – Expresia e foarte veche și înseamnă : „a trăi fericit”, „a trăi ca-n paradis”. Ea se trage din *Evangelia lui Luca* (16 : 22 și 23), unde se spune despre săracul Lazăr că a murit și a fost dus la sânul lui Avram. O găsim la foarte multe popoare : la ruși, (vezi Saltikov-Ședrin, *Opere complete*, vol. 5), la englezi (vezi Shakespeare, *Richard al III-lea*) ... Expresia se explică prin obiceiul din vechime, încă de pe vremea patriarhului Abraham, de a primi un oaspete scump sau un prieten, lipindu-i capul de piept, în semn de dragoste și căldură sufletească.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din *Dicționarul Biblic de nume proprii* :
• **AMON** = 1. **Cel identic cu sine însuși, De sine stătător, Nu se trage din alții.** Zeul principal al Egiptului (Ieremia 46 : 25) De la acest nume și : „Eu sunt Cel ce sunt” (Exod 3 : 14). De aici vine cuvântul amin”. De aici cuvântul ebraic emuna = (Credință) 2. **Cel ascuns.** 3. **Cel ce stă la dreapta.** 4. **Cunoscător, Maestru, Muncitor, îndemânat, Artist.** 5. **Nobil, Măreție.**

Versetele săptămânii

„*De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeu lui Israel : „Spusesem că și casa ta și casa tatălui tău au să umble întotdeauna înaintea Mea.”*”

„*Și acum, zice Domnul, departe de Mine lucrul acesta ! Căci voi cinsti pe cine Mă cinstește, dar cei ce Mă disprețuiesc vor fi disprețuiți*”.

I Samuel 2 : 30 (A cinsti înseamnă a onora !)

Proverbe latine despre onoare

• Când nu există nici o teamă, onoarea și respectul dispar. • După cum e omul așa-i și respectat. • Ierarhia onorurilor. • Învață obiceiuri frumoase, ca să te bucuri de onoare. • Munca aduce onoare. • Omul care nu-și respectă cuvântul nu se poate bucura de onoare. • Onoare celor învinși ! • Pentru considerație față de cineva. • Onoarea este răsplata virtuții. • Onoarea stimulează operele de creație. • Averele aduce și onoruri. • Am preferat să pierd un prieten decât cuvântul dat. • Onoarea mai repede crește, dar vine mai încet. • Cine a pierdut încrederea nu mai are ce pierde. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23)